
Pismo Skarbnika NRA adw. Piotra
Sendeckiego z 25 lutego 2005 r.
skierowane do dziekanów
Okręgowych Rad Adwokackich w
sprawie pisma Ministerstwa
Finansów z 18 lutego 2005 r.

Palestra 50/3-4(567-568), 300-306

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Zatem w stosunku do adwokata świadczącego pomoc prawną z urzędu, będącego podatnikiem podatku od towarów i usług, mają zastosowanie ogólne zasady określone w ww. ustawie dotyczące wystawiania faktur, prowadzenia ewidencji i rozliczania się z podatku.

Przychody adwokatów świadczących pomoc prawną z urzędu należy kwalifikować do przychodów, o których mowa w art. 13 pkt 6 w związku z art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.). Konsekwencją takiej kwalifikacji przychodu jest spoczywający na sądach dokonujących wypłaty przedmiotowych kwot obowiązków płatnika, określony w art. 41 ust. 1 ww. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W odniesieniu natomiast do wątpliwości dotyczącej zasad prowadzenia ewidencji dla potrzeb podatku od towarów i usług, należy zauważyć, że przepisy ustawy z 11 marca 2004 r. nie określają wzoru do prowadzenia ewidencji, lecz zawierają jedynie wskazania, jakie informacje powinny być w tej ewidencji zawarte, niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że podjęte zostały działania w celu zapewnienia jednolitości postępowania przez organy podatkowe w kwestiach dotyczących opodatkowania podatkiem od towarów i usług adwokatów wykonujących czynności na zlecenie sądu.

Z upoważnienia Ministra Finansów
Podsekretarz Stanu
Jarosław Neneman

Pismo Skarbnika NRA adw. Piotra Sendckiego z 25 lutego 2005 r. skierowane do dziekanów Okręgowych Rad Adwokackich w sprawie pisma Ministerstwa Finansów z 18 lutego 2005 r.

1. W dniu 25 lutego do biura NRA wpłynęło pismo Ministra Finansów z 18 lutego 2005 r. (PP3-812-36/2005/AP/278 BM6), podpisane przez Podsekretarza Stanu Pana Jarosława Nenemana, którego kopię załączam. Pismo to stanowi odpowiedź na sięgające maja 2004 r. wnioski NRA o interpretację przepisów ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535 z późn. zm.) w odniesieniu do czynności adwokackich wykonywanych z urzędu.

2. W tym miejscu pozwalam sobie przypomnieć, także w celu ewentualnego wykorzystania w postępowaniach z organami podatkowym, że NRA w tak ważnej dla nas sprawie podejmowała następujące czynności:

a) pismem z **19 maja 2004 r.** zwróciła się do Pana Ministra Finansów o dokonanie w trybie art. 14 ordynacji podatkowej interpretacji ww. przepisów; w piśmie tym podniesiono szereg merytorycznych argumentów, odwołujących się m.in. do brzmienia art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy o VAT, do samej koncepcji przyświecającej

wprowadzeniu podatku VAT, obciążającego ostatniego konsumenta, jak też wreszcie do dotychczas wiążących interpretacji Ministra Finansów zawartych w piśmie z 4 września 2002 r. (nr PB5/KD-033-222-1-4936/02), skierowanym do NRA, dotyczącym zakwalifikowania przychodów z tytułu tzw. „urzędówek” do źródeł przychodów określonych w art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z 26 lipca 2001 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tj. do działalności wykonywanej osobiście, a nie do tzw. pozarolniczej działalności gospodarczej);

b) po otrzymaniu lakonicznego pisma Ministerstwa Finansów z 20 lipca 2004 r. (które zostało niezwłocznie przesłane do okręgowych rad), stanowiącego odpowiedź na powyższe wystąpienie, NRA powtórnie zwróciła się do Pana Ministra Finansów pismem z **9 sierpnia 2004 r.** o ponowne dokonanie analizy wniosku NRA; w piśmie tym przedstawiono liczne dodatkowe argumenty przeciwko dającemu się odczytać z pisma z 20 lipca 2004 r. pogładowi Ministerstwa Finansów o braku podstaw do wyłączenia pomocy prawnej świadczonej z urzędu spod opodatkowania podatkiem VAT; zawarto także merytoryczną polemikę z niejasną i budzącą dalsze wątpliwości argumentacją Ministerstwa Finansów;

c) także w dniu **9 sierpnia 2004 r.** NRA zwróciła się ze stosownym pismem do Ministra Sprawiedliwości, informując o podjętych krokach w sprawie interpretacji przepisów ustawy o VAT, podkreślając wagę tego zagadnienia również z punktu widzenia Ministerstwa Sprawiedliwości, a wreszcie prosząc o podjęcie działań zmierzających do stanowczego wyjaśnienia problemu VAT-u od wynagrodzeń za „urzędówki”, wypłacanych przez sądy według dotychczasowej praktyki;

d) w dniu **16 września 2004 r.** przedstawiciele Prezydium NRA spotkali się z Panem Ministrem Finansów; spotkanie przedstawicieli Prezydium NRA z Panem Ministrem, którego program został uzgodniony w oparciu o pismo NRA z 20 sierpnia 2004 r., obejmowało problematykę opodatkowania VAT-em wynagrodzeń za świadczenie pomocy prawnej z urzędu oraz zagadnienie utrzymania zwolnienia od prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących; spotkanie z Panem Ministrem zdominowało pierwsze z powyższych zagadnień, a zakończyło się wyrażeniem stanowiska, że NRA otrzyma rychło stosowną odpowiedź;

e) w dniu **30 września 2004 r.** NRA skierowała kolejne pismo do Ministra Finansów, w którym m.in. poinformowała ponownie, że organy skarbowe w kraju zajmują rozbieżne stanowiska w przedmiotowej kwestii opodatkowania VAT-em i załączyła przykładowo dwa rozbieżne stanowiska naczelników urzędów skarbowych;

f) w okresie **od sierpnia do grudnia 2004 r.** skarbnik NRA wielokrotnie zwracał się do pracowników Ministerstwa o udzielenie informacji na temat stanowiska Ministerstwa odnośnie do kwestii opodatkowania VAT-em wynagrodzeń za tzw. „urzędówki”, podnosząc, że zagadnienie to dotyczy wielu tysięcy podatników, że wiążącą interpretacją zainteresowane jest bezpośrednio także Ministerstwo Sprawiedliwości, w której gestii – za pośrednictwem sądów – mieści się wypłacanie wynagrodzeń adwokatom; podniesiono także, że sądy nadal traktowane są jako płatnik podatku dochodowego od wynagrodzeń wypłacanych adwokatom za tzw. „urzędówki”, co powoduje

dalsze negatywne konsekwencje w postaci potrącania podatku dochodowego przez te sądy od wynagrodzeń traktowanych jako wynagrodzenia netto;

g) w dniu **18 grudnia 2004 r.** do biura NRA wpłynęło pismo Ministerstwa Finansów Departament Podatków Pośrednich, opatrzone datą 16 grudnia 2004 r., oznaczone nr PP3-812-1105/2005/AP/12839 BM6, którego istotna treść zawarta w jednym z pięciu zdań w piśmie sprowadzała się do następującego stwierdzenia: **„Ministerstwo Finansów uprzejmie informuje, że podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w piśmie z 20 lipca 2004 r. Nr PP3-812-510/2004/AP/7200 BM6”**. W dalszych trzech zdaniach pisma zawarto ustosunkowanie się do przedłożonego przez nas przykładu interpretacji jednego z naczelników urzędów skarbowych, w ten sposób, że wydana przez naczelnika interpretacja została zweryfikowana przez dyrektora izby skarbowej. Nie podano przy tym, w jakim kierunku dokonano owej weryfikacji, a w ostatnim piątym zdaniu napisano: **„Przedstawiając powyższe, Ministerstwo Finansów uprzejmie informuje, że po przeanalizowaniu sprawy, nie znajduje nieprawidłowości w stanowisku zajęтым przez organy podatkowe w przedmiotowej sprawie”**.

h) w piśmie z **23 grudnia 2004 r.**, skierowanym do Ministra Finansów, Prezydium NRA podniosło m.in., że z treści posiadanych stanowisk różnych organów skarbowych w Polsce tzw. „urzędówki” nie zostały przez te organy uznane za podlegające opodatkowaniu VAT-em. Przedstawiono przykładowo stanowisko Izby Skarbowej w Gdańsku, z którego wynika, że *„wobec wyłączenia zawartego w art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy o VAT świadczenie przez adwokata na zlecenie sądu usług w zakresie pomocy prawnej z urzędu nie jest działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 15 ust. 2 tej ustawy i nie podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, co oznacza, że świadczący te usługi podatnik nie jest w tym zakresie podatnikiem podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy o VAT. Tym samym stwierdzić należy, że przychód z tytułu świadczenia ww. usług nie stanowi obrotu podlegającego opodatkowaniu na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy o VAT i powinien być wykazywany w deklaracjach VAT-7 składanych w związku z prowadzeniem przez podatnika kancelarii adwokackiej”*. Zauważono również, że lakoniczność stanowiska zawartego w piśmie Departamentu Podatków Pośrednich z 16 grudnia 2004 r. oraz brak jakiegokolwiek ustosunkowania się merytorycznego do naszych wniosków o interpretację podważać może wiarę w realizację zasady państwa prawa w funkcjonowaniu organów państwowych.

i) wobec braku reakcji Ministerstwa, w kolejnym piśmie z **10 stycznia 2005 r.** skierowanym do Ministra Finansów, NRA stwierdziła m.in., że *„przyjęcie przez Ministerstwo Finansów poglądu, że świadczenie pomocy prawnej z urzędu, wykonywanej na zlecenie sądów (Skarbu Państwa), jest opodatkowane VAT-em, spowodowałoby bezwzględną konieczność wystawiania sądom (jako statio fisci) faktur VAT”*, a mając to na uwadze niezbędne jest udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

– czy adwokat wykonujący czynności z urzędu powinien rozliczać się ze Skarbem Państwa poprzez wystawienie faktury VAT,

– czy sąd – jako *statio fisci* – zlecający wykonywanie czynności i za nie płaćący wynagrodzenia – jest płatnikiem, pobierającym i odprowadzającym podatek dochodowy od osób fizycznych.

– czy aktualne jest stanowisko Ministra Finansów z 3 lipca 2002 r. (nr PB5/KD-033-222-4936/02), w świetle którego przychody adwokatów z tytułu świadczenia pomocy prawnej z urzędu zaliczane są nadal do źródeł przychodów z tytułu tzw. „działalności wykonywanej osobiście” (art. 10 ust. 1 pkt 2), czy też do tzw. „pozarolniczej działalności gospodarczej” (art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych),

– czy w związku z tym aktualne jest – w razie przyjęcia tego ostatniego poglądu – traktowanie sądów wypłacających wynagrodzenia za sprawy z urzędu jako płatników podatku dochodowego od osób fizycznych,

– jak następnie pogodzić praktykę potrącania przez sądy zaliczki na podatek dochodowy od wypłacanego wynagrodzenia brutto (z VAT-em), jakkolwiek prowadzi to do opodatkowania wynagrodzenia nie netto, lecz z VAT-em, powodując – gdyby przyjąć interpretację o podleganiu VAT-owi wynagrodzeń za „urzędówki” – powstawanie ewidentnych nieprawidłowości w pobieranych zaliczkach na podatek dochodowy,

– jak wreszcie należy ewidencjonować w rejestrach VAT – w przypadku poglądu, że przychody adwokatów z tytułu świadczenia pomocy z urzędu przynależą do źródła przychodów z tzw. „działalności wykonywanej osobiście” – przychody z tego tytułu, czy w ramach tych samych rejestrów VAT, w których ujmowane są przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej, czy w odrębnych rejestrach?

j) w pismach z **24 stycznia 2005 r.**, skierowanych do Ministrów Finansów i Sprawiedliwości, NRA domagała się niezwłocznego przeanalizowania sprawy i dokonania interpretacji przepisów art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy o VAT, na podstawie art. 14 § 1 pkt 2 ordynacji podatkowej, przedstawiając niekorzystne konsekwencje braku odpowiedzi na nasze zapytania i wnioski;

k) w dniu **25 stycznia 2005 r.** odbyło się spotkanie z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie VAT-u od „urzędówek”, w którym z ramienia NRA brali udział Sekretarze NRA adw. Andrzej Siemiński i adw. Krzysztof Boszko;

l) w dniu **28 stycznia 2005 r.** odbyło się spotkanie w Ministerstwie Finansów z Wiceministrem Finansów Panem Jarosławem Nenemanem oraz z Panią Dyrektorem Departamentu Podatków Pośrednich Hanną Majszczyk, w którym z ramienia advokatury uczestniczył Prezes NRA Stanisław Rymar, adw. Andrzej Warfołomiejew, Skarbnik ORA w Warszawie adw. Włodzimierz Barański oraz Skarbnik NRA;

m) w wystosowanym do Państwa Dziekanów Okręgowych Rad Adwokackich **piśmie z 28 stycznia 2005 r.** Skarbnik NRA zrelacjonował dwa ostatnie wydarzenia, podnosząc m.in., że uczestnicy spotkania z ramienia MS w pełni podzielili argumenty przez nas poruszane w pismach składanych do Ministra Finansów, że Pan Minister Kalwas poinformował, iż uzgodnił w sprawie VAT-u od „urzędówek” spotkanie z Ministrem Finansów na dzień 31 stycznia 2005 r.; w odniesieniu zaś do spo-

tkania w Ministerstwie Finansów w dniu 28 stycznia 2005 r. podano, że Pani Dyrektor Departamentu Podatków Pośrednich H. Majszczyk, zapowiadając przygotowanie kompleksowej odpowiedzi, wyraziła negatywne stanowisko, tzn. zapowiedziała przyjęcie, że wynagrodzenia za pomoc świadczoną z urzędu należy traktować jako podlegające VAT-owi; podniosła też, że jej zdaniem wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną z urzędu podlegają opodatkowaniu VAT-em i nie dotyczy tych wynagrodzeń zapis art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy o VAT; Pani Dyrektor H. Majszczyk wyraziła też stanowisko, że adwokaci uzyskujący wynagrodzenia za „urzędówki” powinni sami dokonać stosownego rozliczenia z tytułu VAT-u. Wynagrodzenie za sprawę z urzędu – jej zdaniem – powinno być traktowane jako brutto: od kwoty wynagrodzenia brutto powinien być wprowadzony podatek VAT (kwota brutto pomnożona przez wskaźnik 18,03278), a następnie od uzyskanej kwoty wynagrodzenia netto, pomniejszonej o koszty uzyskania przychodu (20%), odprowadzony podatek dochodowy (19%), co wymagałoby stosownego rozliczenia, z uwzględnieniem ewentualnych zaległości czy nadpłat; podniesiono również, że Pani Dyrektor nie była w stanie wypowiedzieć się co do tego, czy wynagrodzenia za „urzędówki” stanowią, z punktu widzenia kwalifikacji źródeł przychodu, stosownie do treści art. 10 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przychody pochodzące z działalności wykonywanej osobiście (art. 10 ust. 1 pkt 2, jak to ujęto w piśmie MF z 4 września 2002 r., PB5/KD-033-222-1-4936/02), czy też z tytułu tzw. pozarolniczej działalności gospodarczej (art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych); w piśmie podano, że gdyby przyjąć pogląd pierwszy, to jak się wydaje, w celu ewidencjonowania VAT-u powinna być – jak się zdawało wynikać z wypowiedzi ustnej Pani Dyrektor – prowadzona odrębna ewidencja VAT, obok ewidencji VAT-owskiej prowadzonej dotychczas; takie stanowisko uzasadnione byłoby właśnie zakwalifikowaniem przychodów za „urzędówki” do tzw. „działalności wykonywanej osobiście”; w piśmie z 28 stycznia 2005 r. skonkludowano, że jakkolwiek przedstawiciele MF obiecali wydanie stosownej kompleksowej interpretacji, to jednak – po dzisiejszym spotkaniu – można spodziewać się, że nie będzie ona korzystna, a w każdym razie nie po myśli naszych wniosków”;

n) w okresie od końca stycznia do 25 lutego 2005 r. utrzymywano stały kontakt z Ministerstwami Finansów i Sprawiedliwości, monitorując przebieg postępowania w sprawie wydania wnioskowanej interpretacji oraz udzielenia wyjaśnień na postawione pytania.

3. Z treści załączonego **pisma Ministra Finansów z 18 lutego 2005 r.** (doręczone NRA 25 lutego 2005 r.) wynika, że:

a) „czynności wykonywane przez adwokatów nie korzystają z wyłączenia z zakresu ustawy o podatku od towarów i usług...”, a zatem podlegają VAT-owi;

b) „w stosunku do adwokata świadczącego pomoc prawną z urzędu, będącego podatnikiem podatku od towarów i usług, mają zastosowanie ogólne zasady określone w ww. ustawie dotyczące wystawiania faktur, prowadzenia ewidencji i rozliczania się z podatku”, co zdaje się prowadzić do wniosku, że obowiązani jesteśmy:

– wystawiać faktury sądom, jakkolwiek otwarta pozostaje kwestia daty wymagalności (kiedy taka faktura ma być wystawiona – czy w dacie wykonania czynności w danej instancji, czy po uprawomocnieniu się orzeczenia, czy też w chwili wypłaty wynagrodzenia),

– prowadzić ewidencję dla potrzeb VAT-u – jak się wydaje – w ramach ewidencji prowadzonej przez adwokata wykonującego zawód indywidualnie, tj. wyłącznie w kancelarii, zaś w odrębnie założonej dla tego rodzaju działalności, tj. określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy o pod. doch. od os. fiz. – ewidencji VAT (którą należałoby uzupełnić od maja 2004 r.),

– rozliczać się z podatku VAT, co w przypadku gdy adwokat nie jest podatnikiem podatku VAT w ramach wykonywanego zawodu (członek ZA lub spółki, nieprowadzący jednocześnie indywidualnej kancelarii) budzi dalsze wątpliwości;

c) *„przychody adwokatów świadczących pomoc prawną z urzędu należy kwalifikować do przychodów, o których mowa w art. 13 ust. 6 w związku z art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych...”*

d) *„konsekwencją takiej kwalifikacji przychodu jest spoczywający na sądach dokonujących wypłaty przedmiotowych kwot obowiązek płatnika...”*

– co w odniesieniu do dwóch powyższych zdań prowadzi do wniosku, że nadal sądy wypłacające wynagrodzenia za „urzędówki” będą jako płatnik potrącać zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych (19%), po uprzednim – jak można wnosić – pomniejszeniu wynagrodzenia o 22% VAT, z równoczesnym pomniejszeniem o koszty uzyskania przychodu oraz po zakończeniu roku przysyłać adwokatom rozliczenie roczne (PIT 8B);

e) Ministerstwo Finansów podjęło działania „w celu zapewnienia jednolitości postępowania przez organy podatkowe w kwestiach dotyczących opodatkowania podatkiem od towarów i usług adwokatów wykonujących czynności na zlecenie sądu”, co oznacza, że Koleżanki i Koledzy, którzy uzyskali uprzednio innej treści interpretacje od organów podatkowych, liczyć się muszą ze zmianą stanowiska, z wszelkimi tego konsekwencjami.

4. W tym miejscu zauważyć też należy, że w sytuacji o wiele trudniejszej znaleźć się będą ci wszyscy z nas, którzy nie występowali do naczelników urzędów skarbowych z indywidualnymi wnioskami o interpretację i nie posiadają stanowiska o niepodleganiu VAT-owi wynagrodzeń za „urzędówki”. Także w tej sytuacji liczyć się należy z koniecznością dokonania korekt deklaracji VAT-owskich za okres od maja 2004 r. oraz rozliczenia się z VAT-u za poszczególne okresy. W tym celu rozważyć należałoby wystąpienie do sądów o wydanie pisemnych informacji dotyczących wypłaconych wynagrodzeń za „urzędówki”, z uwzględnieniem dat wypłaty, dokonanych potrąceń zaliczek na podatek dochodowy, wysokości wypłaconych kwot za konkretne sprawy. Niezwłoczne podjęcie stosownych działań z punktu widzenia indywidualnych interesów poszczególnych członków advokatury nie może budzić wątpliwości.

Pozwalam sobie jednocześnie poinformować, że w najbliższym czasie NRA po-

dejmie dalsze działania zmierzające do wyjaśnienia istniejących wątpliwości, do zmiany rozporządzenia o taksie adwokackiej (konieczność czego była już zgłaszana w poprzednich pismach do Ministra i na ostatnim posiedzeniu plenarnym NRA), a także do zbadania możliwości uzyskania zaniechania poboru podatku VAT.

Równocześnie załączam pismo Pana Mecenasa Andrzeja Warfołomiejewa z 23 lutego 2005 r., zawierające uwagi dotyczące analizowanych zagadnień. Powyższe informacje posłużyć mogą jako materiał do ewentualnego wykorzystania.

Stanowisko adw. Andrzeja Warfołomiejewa z 23 lutego 2005 r. w sprawie płacenia podatku VAT przez adwokatów za sprawy prowadzone z urzędu

Przekazuję Szanownym Kolegom moje stanowisko w kwestiach prawno-podatkowych omawianych na Prezydium w dniu 22 lutego 2005 roku.

1. Trzeba niezwłocznie wystąpić do Ministra Sprawiedliwości w celu uzyskania pomocy dla dwóch korporacji prawniczych zagrożonych obowiązkiem płacenia VAT za „urzędówki”. Co do zasady – sprawa jest przegrana (co wynika z nieoficjalnie nam znanego pisma Ministra Finansów do Ministra Sprawiedliwości), ale problemem bardzo trudnym jest nadal realizacja zapowiedzianej, negatywnej dla nas wykładni Ministra Finansów. Zasygnalizowane niżej poważne obciążenia służb finansowych sądów, organów skarbowych i adwokatów (oraz radców) prowadzą do wniosku, że Minister Sprawiedliwości powinien wyjednać u Ministra Finansów zaniechanie poboru VAT od adwokatów i radców z tytułu „urzędówek” objętych podatkiem VAT od 1 maja 2004 roku do np. 31 marca 2005 roku.

2. Otóż aktualnie otrzymuję zbiorcze informacje PIT-8B za rok 2004 z poszczególnych sądów (za „urzędówki”). Każdy z nas powinien teraz uzyskać z każdego sądu specyfikację tych należności, które pochodzą sprzed 1 maja 2004 roku i tych po tej dacie. Przy czym obowiązkiem opodatkowania VAT objęte byłyby tylko te, które dotyczą usług wykonywanych po 1 maja 2004 roku (usługi wykonywane przed tą datą, to jest wyroki ogłoszone przed tą datą i zawierające zasądzenie wynagrodzenia za „urzędówki” – są objęte poprzednim zwolnieniem od VAT). Te ostatnie okoliczności musiałyby już ustalać adwokat z akt sądowych i własnych. Następnie adwokat musiałby zażądać od sądu stosownej korekty potrąconego już podatku dochodowego, od każdej należności, w każdej sprawie. Jeżeli np. sąd zasądził kwotę 1220 zł, to najpierw powinien odjąć od niej 220 zł VAT (22% od 1000 zł), a następnie potrącić od 1000 zł podatek dochodowy 16% (20% od 80% honorarium; ten ryczałtowy model opodatkowania jak za zlecenia narzucił nam i sądom Minister Finansów). Tymczasem sąd opodatkował tym ryczałtem całą kwotę 1220 zł, czyli wypłacił kwotę 1024,80 zł. Sąd musi więc dokonać korekty podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym i wysokości tego podatku, następnie korekty łącznego rozliczenia PIT-8B dla adwokata, a ten korekty deklaracji PIT-36 za rok